

Η στήλη...

... αποφεύγει να σχολιάσει επικριτικά δημοσιεύματα του Τύπου για το ΤΕΕ και τις δράσεις του, όχι επειδή «κόρακας, κοράκου μάτι δεν βγάζει» (καθότι δημοσιογράφος και όχι μηχανικός ο συντάκτης της), πλην, όμως, σήμερα θα το πράξει κατ' εξαίρεση. Αφορμή το πρόσφατο δημοσίευμα της εφημερίδας «Ο Κόσμος του Επενδυτή» (31/3/2007), υπό τον τίτλο «Πραξικόπημα του ΤΕΕ απέναντι σε 5.000 επαγγελματίες» και υπό-τίτλο «Στον Καιάδα οι μηχανικοί των ΤΕΙ».

Το περιεχόμενο του αναφέρεται στο νέο σύστημα ελέγχου του προϋπολογισμού ιδιωτικών έργων και κατ' επέκταση των κατώτερων αμοιβών μελέτης και επίβλεψης που εφαρμόζει το ΤΕΕ από τις 20 Φεβρουαρίου. Δείγμα της δημοσιογραφικής κριτικής που ασκείται, ο πρόλογος του δημοσιεύματος, που επί λέξει αναφέρει: «Με μια παράνομη και πραξικοπηματικού χαρακτήρα κίνηση το Τεχνικό Επιμελητήριο τινάζει στον αέρα την επαγγελματική δραστηριότητα τουλάχιστον 5.000 μηχανικών αποφοίτων των ΤΕΙ».

Εκ του προλόγου και τα κατά συρροή λάθη και ανακρίβειες. Καθόσον παραγνωρίζεται σκοπίμως ότι το ΤΕΕ όχι μόνο δεν «τινάζει στον αέρα την επαγγελματική δραστηριότητα των αποφοίτων των ΤΕΙ», αλλά αντιθέτως (και δίχως να έχει χρέος), την αγκαλιάζει, την προστατεύει και την αναδεικνύει, ενώ φροντίζει και να αμειφθεί καλύτερα, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που κάνει και για τα μέλη του.

Έτσι, ταυτόχρονα με τους διπλωματούχους μηχανικούς κάλεσε και τους αποφοίτους των ΤΕΙ να εγγραφούν σε ειδικό μητρώο

και να εξασφαλίσουν τον «κωδικό» πρόσβασης τόσο για την πρόσβαση στο ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου των προϋπολογισμών του ΤΕΕ, όσο και για τις συναλλαγές τους με την Εθνική Τράπεζα. Απόδειξη ότι ήδη έχουν εγγραφεί στο μητρώο περίπου 1.900 απόφοιτοι των ΤΕΙ, που δραστηριοποιούνται στα ιδιωτικά έργα, παρά τις περί του αντιθέτου προσπάθειες ορισμένων.

Όσο για την απόφαση να εφαρμόσει το ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου προϋπολογισμού, δεν είναι παράνομη και πολύ περισσότερο πραξικοπηματική. Προβλέπεται από τη νομοθεσία, αποτελεί υποχρέωση του ΤΕΕ και αποτελεί την εγγύηση (τόσο για το μηχανικό, όσο και για τον ιδιοκτήτη του ακινήτου) ότι καλύπτονται οι ελάχιστες απαιτήσεις, ως προς την πληρότητα, την ασφάλεια, την ποιότητα και τελικώς την οικονομία της κατασκευής. Παράλληλα, εξασφαλίζεται μια καλύτερη αμοιβή των μηχανικών που δεν βρίσκεται στα εξευτελιστικά επίπεδα, που τη διατήρησε το απαράδεκτο και επί 18 χρόνια «πάγωμα» των αμοιβών τους, φαινόμενο μοναδικό μεταξύ των εργαζομένων στη χώρα.

Είναι προφανές ότι το συγκεκριμένο δημοσίευμα ατύχησε και ως προς τους τύπους, αλλά και ως προς την ουσία του θέματος. Κινήθηκε σε όρια πέραν της υπερβολής, αποκαλύπτοντας ότι τα κίνητρα δεν ήταν η άσκηση κριτικής για τα οποία προβλήματα ανακύπτουν στην εφαρμογή του νέου συστήματος (και ασφαλώς ανακύπτουν), αλλά της διαστροφής της πραγματικότητας προς εξυπηρέτηση αλλότριων –και οπωσδήποτε όχι των αποφοίτων των ΤΕΙ– συμφερόντων.

Ο Γρηγόρης Φαράκος...

...στάθηκε πάντα στο πλευρό του ΤΕΕ. Ήταν ένα από τα μέλη του – Μηχανολόγος-Ηλεκτρολόγος Μηχανικός– και ας απορρόφησε ολάκε-

ρη τη ζωή του η πολιτική. Ήταν τα χρόνια δίσεκτα, χρειάζονταν αγώνα και αγωνιστές.

Ήρθε στην Αθήνα από το Ναύπλιο όπου γεννήθηκε (1923) για να σπουδάσει στο Εθνικό Μετσόβιο

σαν οι ταλαιπωρίες. Εξορίστηκε στην Ικαρία, δραπέτευσε, πήρε μέρος στον εμφύλιο από τις τάξεις του Δημοκρατικού Στρατού, βρέθηκε κι αυτός, όπως τόσες χιλιάδες εκτός συνόρων, με την Ελλάδα πάντα στη σκέψη και την καρδιά του.

Ήταν μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ από το 1961 και από το 1968 μέλος του Πολιτικού Γραφείου του κόμματος, αλλά αυτό δεν στάθηκε εμπόδιο να επιστρέψει κρυφά στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, για να παλέψει ο ίδιος για τη δημοκρατία. Συνελήφθη και καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη.

Το 1974 και έως το 1989 εκλέχθηκε βουλευτής με το ΚΚΕ, τον Ιούλιο του 1989 –και έως το Φεβρουάριο του 1991– Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ, από την Κεντρική Επιτροπή του οποίου παραιτήθηκε την ίδια χρονιά. Συνέχισε ως το 1993 να εκλέγεται βουλευτής με το Συνασπισμό και για πολλά α-

«Έχω βιώσει, ως ένας των πολλών, εν τη πράξει -καπετάνιος, τότε, του λόχου ΕΛΑΣ Σπουδαστών "Λόρδος Μπάουρον" - τα γεγονότα εκείνα, "γράφοντας" - και, μάλιστα, κυριολεκτικά με αίμα- την ιστορία τους. Δικαιολογημένα, λοιπόν, μου είναι εξαιρετικά δύσκολο και οδυνηρό να προχωρώ σήμερα στην επιστημονική καταγραφή της, παίρνοντας, δηλαδή, υπόψη τις εμπειρίες των δεκαετιών που πέρασαν, τις νεότερες έρευνες και τους σύγχρονους στοχασμούς. Ενώ, παρ' όλ' αυτά, δεν έχουν πάψει ούτε στο ελάχιστο να με πλημμυρίζουν οι αναπεπταμένες κόκκινες σημαίες και το "παιδιά σηκωθείτε... με όπλα στους ώμους", όλα τα συγκλονιστικά και όμορφα, παρά τις αυταπάτες, βιώματα των χρόνων εκείνων. Αυτό, όμως, επιτάσσει το ύψιστο χρέος μας για προσέγγιση, με ψυχραιμία και νηφαλιότητα, της ιστορικής αλήθειας».

ΤΟ ΒΗΜΑ, 5 Δεκεμβρίου 2004

Πολυτεχνείο, τον πρόλαβε η κατοχή και το χρέος. Μπήκε στην Εθνική Αντίσταση ως μέλος της ΟΚΝΕ, της ΕΠΟΝ και ως καπετάνιος του ΕΛΑΣ. Μετά τα Δεκεμβριανά, άρχι-

κόμη χρόνια παρέμεινε μέλος της Πολιτικής Γραμματείας του.

Πριν ένα μήνα επέστρεψε στο Ναύπλιο για να ξεκινήσει το άλλο μακρύ ταξίδι του. Αντίο, Γρηγόρη.

1. Η χρονική υστέρηση γι' αυτό το σημείωμα οφείλεται αποκλειστικά στο γεγονός ότι από την ημέρα του θανάτου του, λόγω και του Πάσχα, δεν εκδόθηκε άλλο τεύχος του Ε.Δ.

Αντίο, Πρόεδρε

Ο Νίκος Δεσύλλας μάς εγκατέλειψε πάνω που είχε δώσει υπόσχεση –και οι μηχανικοί την επικύρωσαν με την ψήφο τους στις τελευταίες εκλογές– ότι θα επιστρέψει στην Αντιπροσωπεία, για να συνεχίσει να αγωνίζεται για τους διπλωματούχους μηχανικούς. Αναπάντεχα και άδικα, κτυπήθηκε από ένα εγκεφαλικό, πάλεψε επί περίπου ένα μήνα, η μάχη ήταν άνιση, την έχασε.

Κέρδισε, όμως, πολλές μάχες στη ζωή του, μια ζωή στο μεγαλύτερο μέρος της αφιερωμένη στο ΤΕΕ.

Τρεις φορές Πρόεδρος –την πρώτη αντικαθιστώντας τον Βαγγέλη Κουλουμπή (1981-1982), τη δεύτερη και την τρίτη εκλεγμένος (1982 και 1984)– αλλά όλα τα μεταπολιτευτικά χρόνια παρών στα όργανα διοίκησης του επιστημονικού μας οργανισμού.

Στην Αντιπροσωπεία το 1975, Α΄ Αντιπρόεδρος της Δ.Ε. το 1978, ξανά στην Αντιπροσωπεία το 1987 και μετά από μια ανάπαυλα, καθώς ήταν «αποσπασμένος» σε άλλο μετερίζι (τεχνικός σύμβουλος του τότε Πρωθυπουργού –1990-1993), ξανά το 1994, το 1997 και το 2000. Μια ακόμη ανάπαυλα, καθώς ανέλαβε Πρόεδρος στο Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών (ΙΟΚ) και ξανά στην Αντιπροσωπεία εκλεγμένος στις 26 Νοεμβρίου 2006.

Υπήρξε και Πρόεδρος και του ΤΣΜΕΔΕ (1980-1982), ενώ το 1964 έως το 1967 διετέλεσε πρόεδρος του ΣΑΔΑΣ και την περίοδο 1975-1977 μέλος του Δ.Σ. του ΣΑΔΑΣ.

Ξεκίνησε από τη Νεάπολη της Κρήτης (γεννήθηκε το 1926) βάζοντας στόχο το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, απ' όπου αποφοίτησε το 1957 ως Αρχιτέκτων Μηχανικός. Προηγούμενως (1945) είχε πάρει το πτυχίο της Σχολής

Υπομηχανικών του ΕΜΠ.

Εργάστηκε αρχικά (1945) ως Τεχνικός Υπάλληλος των Σιδηροδρόμων Ελληνικού Κράτους (ΣΕΚ) και από το 1958 για πολλά χρόνια ως ελεύθερος επαγγελματίας, μελετητής διακρινόμενος πάντα για το πάθος του στην τέχνη και την τεχνική. Συνεργάστηκε στενά στην ανέγερση του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών και για μεγάλο διάστημα υπήρξε μέλος του Δ.Σ. του. Επίσης διετέλεσε μέλος των Δ.Σ. της «Αττικό Μετρό» και του Οργανισμού Διαχείρισης Εκκλησιαστικής Περιουσίας.

Συμμετείχε ως Πρόεδρος ή μέλος Κριτικών Επιτροπών Διεθνών ή Ελληνικών Αρχιτεκτονικών Διαγωνισμών, με πιο πρόσφατες αυτές για το Μουσείο Ακροπόλεως, EUROPAN 1998 και EUROPAN 2000.

Γλυκομίλητος και μαχητικός

Ενωτικός στη συνδικαλιστική και πολιτική του πρακτική. Οξυδερκής, γλυκομίλητος, αλλά μαχητικός και επίμονος στα ζητήματα του τεχνικού κόσμου. Δεν ήταν από τους ανθρώπους που απογοητεύονται, δεν το έβαζε κάτω και το απέδειξε ως το τέλος. Είχε σχέδια και ιδέες για την ανανέωση του ΤΕΕ, ήθελε με τη νέα διοίκηση κάποια από αυτά να προχωρήσουν, γι' αυτό και πρωτοστάτησε και στις πρόσφατες εκλογές.

Κι αυτό γιατί πίστευε ακράδαντα ότι «υπάρχει αναντιστοιχία της προσφοράς των Μηχανικών με την αναγνώριση του έργου τους», όπως είχε τονίσει ενώπιον του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας Κωστή Στεφανόπουλου, της πολιτικής ηγεσίας και πλήθους εκπροσώπων της επιστημονικής, οικονομικής και κοινωνικής κοινότητας, κατά την τελετή

για τα 80 χρόνια από την ίδρυση του ΤΕΕ (20 Νοεμβρίου 2003 – Μέγαρο Παλαιάς Βουλής).

«Οι Έλληνες Μηχανικοί βρίσκονται σε απαξίωση από την ελληνική Πολιτεία, αν και χάρη σε αυτούς στεγάστηκαν οι πολίτες αυτής της χώρας σε ασφαλή σπίτια. Η Ελλάδα, που δέχθηκε 1.500.000 πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, που έζησε δύο Παγκοσμίους πολέμους και έναν ▶

εμφύλιο, κατάφερε, χάρη στους Έλληνες Μηχανικούς, να έχει τελευταία χρόνια τον υψηλότερο δείκτη σε ιδιοκτησία κατοικίας, σε όλη την Ευρώπη. Οι Έλληνες Μηχανικοί βρίσκονται στην πρωτοπορία των αντισεισμικών κατασκευών και δεν αξίζουν αυτή την απαξίωση» είχε πει τότε.

Και ένα μήνα νωρίτερα, στη διάρκεια μιας Ημερίδας (13.10.2003), αντιδρώντας στις μομφές που από πολλές πλευρές εκτοξεύονται κατά των μηχανικών, είχε πει:

«Είναι πραγματικά λυπηρό, είναι θλιβερό, που τριάντα χρόνια μετά τη μεταπολίτευση συγκεντρώναμε να συζητήσουμε το ρόλο και τις ευθύνες του Μηχανικού. Για όνομα του Θεού!

Εκεί είμαστε; Φοβάμαι όμως ότι αυτή την ανάγκη της συμπαράστασης που έχουν οι Μηχανικοί, οι Παραγωγοί, την έχουν ανάγκη όλες οι κατηγορίες Παραγωγών στην Ελλάδα. Γιατί δυστυχώς στην Ελλάδα δεν υπάρχει πολιτική έκφραση των παραγωγικών δυνάμεων. Οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας ασχολούνται με την επίλυση των θεμάτων και των προβλημάτων όλων των άλλων κατηγοριών εκτός των Παραγωγών. Οι Παραγωγοί είναι μόνοι και μόνοι πρέπει να λύσουν τα προβλήματά τους. Όσο για τους Μηχανικούς δεν αγωνίζονται να τα λύσουν, αγωνίζονται να μην επιδεινωθούν».

Βαθιά δημοκρατικός, διαπνεόταν από το όραμα της ειρήνης, αλλά με έναν τρόπο διάφορο απ' αυτόν που πολλοί άλλοι προσδιορίζουν. Ξάφνιασε όταν σε μια σύντομη παρέμβασή του διατύπωσε τις σκέψεις του στην Ημερίδα «Περιβάλλον και Ειρήνη» (5.5.2004 – Ζάππειο Μέγαρο):

«Τι είναι ειρήνη; Είναι απλώς "όχι πόλεμος"; Αυτό είναι η ειρήνη;

Εγώ λέω ότι ο πόλεμος δεν είναι απλώς βομβαρδισμοί, φονικές μάχες. Είναι η κορύφωση ενός ανταγωνισμού. Αλλά πολύ μιλάμε τελευταία για ανταγωνισμό. Λέμε πως για να επιβιώσουμε πρέπει να δημιουργήσουμε ανταγωνιστικές κοινωνίες. Ανταγωνιστικές οικονομίες. Τείνουμε να εμπεδώσουμε την άποψη ότι αν δεν υπάρχει ανταγωνιστική οικονομία, δεν υπάρχει ανάπτυξη. Οι λαοί θα μείνουν υποανάπτυκτοι. Αναρωτιέμαι, όμως: Μήπως η κορύφωση αυτού του ανταγωνισμού, οδηγεί σ' έναν πόλεμο; Τα όρια δεν είναι ευδιάκριτα και προσιτά.

Είναι εύκολο να πει κανείς ότι μιλάμε βέβαια για ανταγωνισμό, αλλά για θεμιτό ανταγωνισμό. Όχι για αθέμιτο ανταγωνισμό. Και ποιος προσδιορίζει αυτά τα όρια; Του θεμιτού και του αθέμιτου; Οι ισχυρές οικονομίες; Τα ισχυρά συμφέροντα; Ή οι αδύναμοι; Δώστε εσείς την απάντηση. Τα όρια είναι ένα πολύ ρευστό πράγμα, όπως όλα τα όρια. Και κατά περίπτωση μπορεί να μετακινούνται.

Γι' αυτό να μην εκπλησόμεθα και θεωρούμε ότι οι συρράξεις είναι απλώς αποτέλεσμα μερικών πολεμοκάπηλων. Είναι βαθύτερα και πολύ σημαντικότερα τα αίτια. Μερικές φορές βοηθούν και μερικά πολιτικά συνθήματα».

Ο πολιτικός κόσμος, εκπρόσωποι φορέων και προπαντός οι μηχανικοί τον συνόδευσαν ως το ξεκίνημα για το μεγάλο ταξίδι στις 13 Απριλίου. Του είπαν το στερνό «αντίο», έχοντας τη βεβαιότητα της απουσίας του από το μικρόκοσμο μας.

“ Χάθηκε ο “Νέστορας” του ΤΕΕ. Μας αποχαιρέτησε πλήρης ιδεών. Ως Πρόεδρος του ΤΕΕ, του ΤΣΜΕΔΕ, του ΙΟΚ, πρόσφερε πολλά στην ανάπτυξη και στους μηχανικούς. Αφοσιώθηκε στο έργο του. Πλήρωσε την αφοσίωσή του με βαρύ τίμημα υγείας. Του αναγνωρίστηκε αυτή. Σε επίπεδο εκλογιμότητας αποτυπώθηκε με πρωτοφανή για την Ελλάδα χρονική σταθερότητα. Δεδομένου ότι δεν αρνήθηκε τη συνεργασία του με τα πολιτικά κόμματα, αλλά απαξίωσε απόλυτα την κομματική καθοδήγηση και την έξωθεν πολιτική παρέμβαση στο ΤΕΕ. «Συνομήλικος» του ΤΕΕ θα παραμείνει ζωντανός γιατί εξέφρασε τα βασικά του χαρακτηριστικά: ισχυρή προσωπικότητα, με θέσεις και ανεξαρτησία επιλογών ”

Γιάννης Αλαβάνος, Πρόεδρος του ΤΕΕ

“ Ο Νίκος Δεσούλλας, υπήρξε μια σημαντική μορφή στο χώρο των Μηχανικών.

Με υπερπεντηκονταετή συνεχή παρουσία στο επαγγελματικό και συνδικαλιστικό γίγνεσθαι, άφησε έντονο το στίγμα του στο χώρο αυτό. Μηχανικός των Σιδηροδρόμων, μελετητής με πολλές διακρίσεις σε Αρχιτεκτονικούς Διαγωνισμούς, Πρόεδρος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων, Πρόεδρος του ΤΣΜΕΔΕ και του ΤΕΕ, Πρόεδρος του ΙΟΚ και Τεχνικός Σύμβουλος του Πρωθυπουργού, υπήρξε “Μέντωρ”, αλλά και “Νέστωρ” για τους συναδέλφους.

Κύριο μέλημά του η προάσπιση του κύρους, αλλά και της ύπαρξης του ΤΕΕ, “Μοναδικού Φορέα στον Ευρωπαϊκό Χώρο”, όπως συχνά τόνιζε.

Κύριο ιδρυτικό μέλος της Δημοκρατικής Ένωσης Μηχανικών (Δ.Ε.Μ.) το 1975, της αρχαιότερης σε λειτουργία, χάρις σε αυτόν, παράταξης, συνέβαλε στην ενότητα του κλάδου, στην οποία βαθιά πίστευε. Το έργο του και οι υποθήκες του ας αποτελέσουν οδηγό για αυτούς που θα αναλάβουν σύντομα τις τύχες του Τεχνικού Κόσμου της Χώρας ”

Ευστάθιος Τσέγκος,
μέλος της Δ.Ε., εκπρόσωπος ΔΕΜ